

Прокуратура України
ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА
вул. Різницька 13/15, м. Київ, 01011, факс: (044) 280-26-03
e-mail: office@gp.gov.ua, web: www.gp.gov.ua
Код ЄДРПОУ 00034051

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Київ

«03» квітня 2024 року

Заступник Генерального прокурора Мустеца Ігор Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження, яке 20.07.2023 зареєстровано в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 4202300000001203 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до статей 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Костирю Дениса Анатолійовича,
26.05.1987 року народження, уродженця
м. Мелітополь, Мелітопольського району,
Запорізької області, громадянина України,
зареєстрованого за адресою: Запорізька
область, Мелітопольський район,
м. Мелітополь, вул. Казарцева, 6, кв. 15,

про те, що він підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною сьомою статті 111¹ КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй (далі – Статут ООН), підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, російська федерація (далі – рф) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про

зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки (далі – Верховна Рада УРСР) 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам президент рф, а також інші представники влади рф, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 року, від 16.12.1970 року № 2734 (XXV), від 21.12.1965 року № 2131 (XX), від 14.12.1974

року № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 президент рф підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації федеральних зборів рф.

В цей же день, президент рф з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до ради федерації федеральних зборів рф звернення про використання збройних сил російської федерації (далі – зс рф) за межами рф, яке задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до президента рф з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

24.02.2022 президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, зс рф, інші збройні формування рф та підконтрольні угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Указом Президента України від 24.02.2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався, востаннє – Указом Президента України від 06.11.2023 року № 49/2024 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилин 14.02.2024 строком на 90 діб.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 затверджено Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії, або тимчасово окупованих рф. Відповідно до цього Переліку з 25.02.2022 Мелітопольська міська територіальна громада Запорізької області є тимчасово окупованою рф територією України.

Згідно зі статтею першою федерального конституційного закону від 04.10.2022 № 7-ФКЗ «О прийнятті в російську федерацію Запорожской области и образовании в составе российской федерации нового субъекта – Запорожской области» – мовою оригіналу, Запорізька область «приймається» в рф відповідно до конституції рф та статті 4 федерального конституційного закону від 17.12.2001 № 6-ФКЗ «О порядке принятия в российскую федерацию и образования в ее составе нового субъекта российской федерации» – мовою оригіналу.

У зв'язку з тимчасовою окупацією частини території Запорізької області Костира Денис Анатолійович залишився на тимчасово окупованій території Мелітопольського району Запорізької області та не виїхав на підконтрольну Україні територію, а також у не встановлений слідством час, але після 25.02.2022 (день повної окупації військовослужбовцями зс рф території Мелітопольського району Запорізької області) добровільно прийняв громадянство «російської федерації».

Відповідно до статті першої федерального закону рф від 03.04.2023 № 87-ФЗ «О создании судов российской федерации на территории Запорожской области и о внесении изменений в отдельные законодательные акты российской федерации» – мовою оригіналу, на території Запорізької області створено так званий «Мелітопольский межрайонный суд Запорожской области», на який покладено виконання аналогічних завдань та функцій, визначених для судів першої інстанції, однак які реалізувалися в інтересах окупаційної адміністрації рф, та який розташований за адресою: м. Мелітополь, вул. Шмідта, буд. № 11.

Статтею другою цього ж федерального закону визначено, що суди, які діяли на день «прийняття» в рф Запорізької області та створення в складі рф нового суб'єкта – Запорізької області, продовжують здійснювати правосуддя від імені рф на зазначеній території до визначеного відповідно до рішення пленуму верховного суду рф дня початку діяльності судів, створених згідно зі статтею 1 цього ж федерального закону.

У результаті федерального закону рф від 03.04.2023 Костира Д.А. будучи адвокатом України на підставі свідчення про право на зайняття адвокатською

діяльністю від 27.01.2017, маючи відповідну освіту, фахові знання та досвід роботи, достовірно володів інформацією, що з 24 лютого 2022 року підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф здійснено повномасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна та розумів, що вчиняються дії, спрямовані на зміну меж території України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Усвідомлюючи, що в Україні введено воєнний стан, діючи умисно з корисливих мотивів та з метою підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями рф на тимчасово окупованій території Запорізької області, маючи проросійські погляди та критичне ставлення до чинної законної влади в Україні, достовірно усвідомлюючи протиправність своїх дій та передбачаючи настання суспільно небезпечних наслідків, у період з 03.04.2023 по 14.04.2023 на підставі оголошеного конкурсу в «російській газеті» на вакантні посади незаконно створеного суду на тимчасово окупованій території, в тому числі Мелітопольського району Запорізької області, у громадянина України Костирі Дениса Анатолійовича виник умисел на добровільне зайняття посади в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території України.

У період із 14.04.2023 по 10.07.2023, більш точної дати не встановлено, діючи умисно з метою добровільного зайняття посади в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території України, Костиря Д.А. звернувся із заявою до вищої кваліфікаційної колегії суддів рф про рекомендацію кандидатом на посаду судді так званого «Мелітопольського межрайонного суда Запорожской области» (по конкурсу, об'явленному в «російській газеті» от 14 апреля 2023 г. № 81 – мовою оригіналу).

За результатами дев'ятого засідання вищої кваліфікаційної колегії суддів рф, яке відбулося в період часу з 10.07.2023 по 14.07.2023, розглянуто заяву претендента Костирі Д.А. на посаду судді так званого «Мелітопольського межрайонного суда Запорожской области» та останнього рекомендовано на вказану посаду судді.

Таким чином, Костирю Д.А., у не встановлений досудовим розслідуванням час, але не раніше 14.07.2023, призначено суддею так званого «Мелітопольського межрайонного суда Запорожской области», який розташований за адресою: м. Мелітополь, вул. Шмідта, буд. № 11.

Своїми умисними діями Костиря Д.А. добровільно зайняв посаду судді в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території так званому «Мелітопольском межрайонном суде Запорожской области» – мовою оригіналу.

Отже, своїми умисними діями, що виразились у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене частиною 7 статті 111¹ КК України.

Заступник
Генерального прокурора

Ігор МУСТЕЦА

У відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії; необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

(підпис)

Д.А. Костиця

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2024 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Прокурор відділу

Офісу Генерального прокурора

О. Коваленко